

جمع بندی بیمه های عمر در کشورهای مختلف

ترجمه: علی جودت

خوش بینانه کوشیده است تا مقاله ای ارائه دهد که به رغم وجود نا بسامانی هایی در بخش های اقتصادی منطقه، امیدواری در بخش بیمه های عمر در قلب کشورهای منطقه آسیا را گسترش دهد.

در حالی که چالش های آتی ممکن است ناخوشایند به نظر برسند، بازار بیمه های عمر در آسیا، به استثنای ژاپن، به رشد سالیانه ۸/۹ درصدی در طول پنج سال آینده و تا پایان سال ۲۰۰۵ دست خواهد یافت. به گفته موسسه "سیگما" (Sigma) که طبق آخرین تحقیقات و مطالعات قابل اعتماد بر روی

سالیان اخیر، دوران خوبی برای بازار بیمه های عمر در آسیا بود. در این سال آسیا، با فراز و نشیب هایی همراه بود اما بازار بیمه به رغم مشکلات اقتصادی آسیا و آشوب زدگی بازار مالی و بازده ضعیف سرمایه گذاری و جامعه سالخورده با وضعیت مناسبی رو به رو بود. در این شرایط روزنامه نگاری به نام خانم "واندی کوه" (Wandy Koh) با تحقیق در پرونده های مربوطه، تلاش کرده است تا تصویری از وقایع مهم بازار بیمه در سال گذشته که در هر یک از بازارهای منطقه رخ داده، به دست آورد. وی با نگرشی

باشید، اینترنت زنده و پویا بوده و هدف آن استفاده از روش ها و کانال های قدیمی نمایندگی های بیمه، تکثیرگرایی و حذف واسطه گری است.

چین : پیش بینی سازمان تجارت جهانی

سال گذشته، بازار بیمه چین، بازار متغیر و پرنوسانی بود. در ۹ ماهه اول سال ۲۰۰۱ بازار بیمه های عمر در چین (شامل ۱۵ شرکت بیمه گر) در آمدی معادل ۱۱/۵ میلیارد دلار آمریکا کسب کردند. از این مقدار، سهم بیمه های گروهی ۲/۶ میلیارد و بیمه های انفرادی ۸/۹ میلیارد دلار بوده است.

در طول سال گذشته، بیمه گران عمر چین متشکل از ۵ شرکت داخلی و ۳ شرکت با سرمایه خارجی و ۷ شرکت مختلط، ضمن تطبیق خدمات و خدمات بیمه ای خود، به استقبال تقاضای بازار و نیازهای ناشی از توسعه اقتصاد ملی شتافتند. در نیمه اول سال ۲۰۰۱ حق بیمه های دریافتی ناشی از تولیدات جدید بیمه ای مانند بیمه تک زنجیره ای (Unit - Linked Ins.) و بیمه سود تقسیمی سهام (Divided Sharing Ins.) سهمی معادل ۲۱/۰۵ درصد از مجموع ۱۳/۵۴۳ میلیارد دلار RMB داشته است. بیمه نامه های جدید عمر به رقمی معادل ۳۲/۲۴۲ میلیارد RMB در طول شش ماه بالغ گردید که معادل ۵۰/۱۲ درصد از مجموع کل حق بیمه های دریافتی برای بیمه های عمر بوده است.

از سپتامبر سال ۲۰۰۱ به بعد ۳ سهامدار عمده در صدر بازار بیمه عبارت بودند از: شرکت بیمه عمر چین (China Life Ins.) با ۵۴ درصد،

بازار بیمه منطقه صورت گرفته، با اطمینان به "چشم انداز دلگرم کننده به رغم وجود تردیدهای کوتاه مدت" اشاره می کند. اوج بازار همراه با رشد و توسعه اقتصادی از راه خواهد رسید. چین و هندوستان همراه با اصلاحات و آزادسازی های انجام گرفته در آنها همراه با ۱۰ تا ۱۵ درصد رشد سالانه در پنج سال آینده، دو قدرت بزرگ آتی هستند که باعث مطرح شدن آسیا به عنوان یکی از بازارهای بیمه ای، خواهند شد که سریع ترین مقدار رشد را در جهان داشته است. در این شرایط ژاپن به عنوان یکی از بزرگترین بازارها (در اندازه و حجم) با رشد پایین ۲/۳ درصدی سالانه در همین زمان خواهد بود.

سیگما پیش بینی می کند که در آینده، اشتقاق بیشتری بین بیمه گران به وجود خواهد آمد و فشار زیادی بر حاشیه سود دارد و نا پایداری در بازار بیمه گری به وقوع خواهد پیوست. در این شرایط بدین ترتیب توجه بیشتری به بهره وری سرمایه خواهد شد و از آنجا که مقررات زدایی مقبولیت گسترده تری یافته است، چرخش نظارت مشخص تری به سوی مدیریت و بر حد توان گری بر اساس نظارت (Solvency - based supervision) در پیش رو خواهد بود. به طور کلی بیمه گران با توجه به افزایش کارایی و بازدهی مالی در کانال های توزیع بیمه بانک (Bancassurance) علاقه مند به کسب امتیاز بیشتری بوده و این امر به آنان این امکان را خواهد داد تا مشتریان خود را تقسیم کنند. بنابراین در بازارهایی مانند چین و هند که بانک ها دارای شبکه های توزیع وسیعی هستند، بیمه های عمر نفوذ بیشتری خواهند یافت. در این زمان مهم نیست که شما چه شنیده

Corporation of India) تسلط خود را بر بازار بیمه های عمر که در حال حاضر حداقل ده بیمه گر دارد، نشان داد. در سال ۲۰۰۱ رشد مربوطه در راستای افت منفی در رشد صنعتی از یک طرف و تقاضای بطئی و کند بازار از طرف دیگر خفه شد.

تعداد بیمه نامه های صادره در سال ۲۰۰۱ در مجموع ۸/۲ میلیون نسخه و در مقایسه با تعداد ۸/۱ میلیون نسخه صادره در سال ۲۰۰۰، رشد اندکی معادل ۰/۵ درصد را نشان می دهد.

بیمه نامه های جدید صادره از نوامبر ۲۰۰۱ به بعد نشان دهنده حق بیمه دریافتی حدود ۵۶۹۸۴/۴۸ کرور روپیه در مقابل ۴۵۸۹۳ کرور روپیه دریافتی در مدت مشابه سال ۲۰۰۰ می باشد.

اداره قانون گذاری و عمران بیمه (IRDA) [۲] درگیر اصلاحات و عمران و توسعه بوده و چرخه ای از مقررات مانند افزایش سقف الحاقیه های مرتبط با حق بیمه های دریافتی را تا میزان ۳۰ درصد تکمیل کرده است. این بدان معنی است که اجازه خواهد داد تا الحاقیه های درمانی به بیمه های عمر الصاق شود. باتوجه به بالا بودن هزینه های بیمه های بهداشتی، نکته شاخص بیمه نامه ها برای صاحبان شان، گسترش حق انتخاب نوع بیمه نامه و پوشش بیمه ای مربوطه خواهد بود.

اندونزی: شرکت های خارجی پیشرو هستند.

در خلال سایر مشکلات موجود در اندونزی، بیمه گران داخلی رشته های عمر، بازار خود را به نفع شرکت هایی با مالکیت خارجی که اینک بیشتر از ۴۵ درصد بازار را در اختیار دارند، از دست

شرکت بیمه پینگ آن (Ping'an Ins.) با ۳۱ درصد و شرکت بیمه پاسیفیک چین (China Pacific Ins.) با ۱۰ درصد و در مقابل شرکت های بیمه با سرمایه خارجی و شرکت های مختلط فقط ۲ درصد از سهم بازار را در اختیار داشتند.

در راستای مجوز ورود چین به سازمان تجارت جهانی (WTO) تغییرات متعدد قانون گذاری در مجاری مربوطه باقی مانده است. یکی از تغییرات کلیدی، واگذاری حق کنترل شرکت ها به مدیریت مربوطه است و کمیسیون قانون گذاری بیمه چین (CIRC) [۱] فقط نقش راهنما را خواهد داشت. شرکت های بیمه با سرمایه بالا می توانند شعب خود را تاسیس کنند و شرکت های بیمه خارجی می توانند در رشته بیمه عمر انفرادی (نه گروهی) خدمات بیمه عمر خود را به افراد خارجی و یا ملیت چینی ارائه کنند. سه سال بعد از ورود چین به سازمان تجارت جهانی، شرکت ها مجاز به عرضه بیمه های بهداشت و درمان، بیمه های گروهی، بیمه های بازنشستگی و مستمری به افراد با ملیت های خارجی یا چینی خواهند بود.

هند: استعدادی بالا برای رشد در منطقه

استعداد بالقوه رشد در بازار هند شگفت انگیز است و نیز هجوم بیمه گران خارجی پایین تر از حد انتظار بوده است. تعداد زیادی از شرکت های بیمه هنوز در جستجوی شرکای سرمایه گذار هستند، در حالی که تعدادی نیز منتظر برداشته شدن سقف محدود کننده مقدار سهام از سقف ۲۶ درصد تا سقف تساوی می باشند. در سال ۲۰۰۱ شرکت بیمه عمر هندوستان (Life Insurance

می دهند. از میان ۶۱ شرکت فعال در رشته بیمه های عمر در اندونزی، ۲۳ شرکت متعلق به خارجیان است. در این کشور، اکثر شرکت های کوچک و حتی آن هایی که مالکیت خارجی دارند برای ارزیابی مجدد موقعیت خود تحت فشار قرار گرفته اند. شرکت استرالیایی کامان ولت بانک (Commonwealth Bank) به رغم کمک کولونیال استرالیا (Colonial Australia) در سال ۲۰۰۰، تصمیم به فروش سهام ۵۰ درصدی خود در شرکت بیمه عمر آسترا لایف سی ام جی (Astra Life CMG) گرفت.

به طور کلی ده شرکت بزرگ بیمه های عمر فعال در اندونزی در رشد تجاری و مالی، عبارتند از: مانولایف (Manu life Insurance) و آسیای مرکزی (Central Asia) و رایا اکالایف (Raya Eka Life) و آل استیت (All State) و آ. ای. آ اندونزیا (AIA Indonesia) و بام پرترا جان هانکوک (Bumiputera Jhon Hancock) و آسکریدا (Askrida) و این دا تام پروک لایف (Indatamporok Life) و پانین لایف (Panin Life) و در آخر شرکت رامالایف (Rama Life)

توسعه کلیدی اندونزی در سال جاری، تجدید نظری بود که بر روی نیاز به سرمایه گذاری های ریسک پذیر (RBC)^[۳] صورت گرفت و این امر به صورت ثابت در سال های آینده نیز ادامه خواهد یافت. تحت مقررات جدید، شرکت های بیمه باید ذخیره ای معادل ۴۰ درصد در سال ۲۰۰۱ و ۷۵ درصد در سال ۲۰۰۲ و ۱۰۰ درصد در سال ۲۰۰۳ و ۱۲۰ درصد در سال ۲۰۰۴ داشته باشند.

بیشترین سهم را در این سال، شرکت بیمه

کانادایی مانولایف (Manu Life) داشت. این شرکت اقدام به خرید ۴۰ درصد بازار داخلی خود، شرکت آسورانسسی جیوا مانو لایف (Asuranci Jiwa Manulife)، از شرکت ورشکسته قبلی خود یعنی شرکت دارمالا ساکتی سجاترا (Dharmala Sakti Sejahtera) نمود. اما این نقل و انتقال سهام باعث زندانی شدن مدیران ارشد و توقیف پول های پرداختی شد و ماه ها وقت صرف حل و فصل این مشکل پیش آمده شد که علت آن نیز ثبت شرکت مربوطه در جزایر ورجینی آیلند انگلیس بود و به همین سبب، شرکت مانولایف متهم به سندسازی شد.

پلیس هنگ کنگ زنی که تصور می شد با شرکت ثبت شده در ورجین آیلند انگلیس در ارتباط است، توقیف و بازداشت کرده و در نهایت شرکت مانولایف این ادعا را تصدیق کرد. برنامه های آتی برای بازار بیمه عمر در اندونزی شامل تاسیس بخش دولتی به منظور حمایت منافع صاحبان بیمه نامه های عمر خواهد بود.

این بخش برای سال ۲۰۰۴ برنامه ریزی شده که همزمان با تاسیس آن، ضمانت پس انداز برای سپرده گذاران بانکی به عمل خواهد آمد.

هنگ کنگ: معیارهای آموزشی، وسیله ای برای رشد استانداردها

به رغم تلاش برای جذب نمایندگی های بیمه توسط شرکت های بیمه و کمبود نیروی انسانی کارآمد و تربیت شده، بازار بیمه عمر در هنگ کنگ به فعالیت خود ادامه داد. در تجارت بلندمدت کلیه حق بیمه های اداری (به جز برنامه های بازنشستگی) به

اجباری است. همچنین از ژانویه ۲۰۰۲ به بعد تمامی کارگزاران و نمایندگان بیمه مجبور به چاپ شماره ثبت نمایندگی خود بر روی کارت ویزیت شان شدند که معرف شناسایی و قابلیت کاری نمایندگان بیمه است.

ژاپن : ادامه فشار بر بیمه گران عمر

بیمه گران عمر در ژاپن همچنان گرفتار خود محاسبات بیمه نامه، افت قیمت سهام و نرخ پایین بهره ها هستند. تراکم منفی دامن گسترده بر روی شرکت بزرگ و پیشرو در بیمه های عمر به رقمی معادل ۱/۲۴ تریلیون ین بالغ شده که عامل کلیدی در کاهش درآمد آنها بوده است.

از سپتامبر سال ۲۰۰۱ به بعد رقم نهایی بیمه های اجباری در ژاپن در رقم ۱/۱۲۳۲۴۸۸ میلیارد ین ثابت مانده که با ۲/۱ درصد افت نسبت به سال پیش، چهل و هفتمین سال نزول پیاپی خود را پشت سر گذاشت.

در هر حال تعداد بیمه نامه های فروخته شده توسط ۴۱ شرکت داخلی فعال در بیمه های عمر، رشد بسیار اندکی معادل ۰/۷ درصد داشته و به رقمی بالغ بر ۱۰۴/۲۲ میلیون ین رسید که آن هم معلول آزادسازی در برده است.

توسعه اصلی در بازار معلول بازنگاری در مقررات بخش ثالث و بیمه بانک (Bancassurance) است. در آوریل سال ۲۰۰۱ بخش دولتی خدمات مالی (FSA) [۵] به بیمه گران اجازه داد تا محصولات بخش سوم را به فروش رسانند که شامل بیمه های سرطان، بیمه هزینه های درمانی و بیمه نامه های حوادث

رقمی بالغ بر ۱۲/۱۰۸ میلیون دلار هنگ کنگ در سه ماهه چهارم سال ۲۰۰۱ رسید که رشدی برابر با ۴۹/۲ درصد نسبت به مدت مشابه سال ۲۰۰۰ به همراه داشت. برای تجارت بیمه های عمر انفرادی و مستمری (غیر پیوسته) حق بیمه های جدید دریافت شده با رشدی معادل ۲۰/۸ درصد در سه ماهه اول سال ۲۰۰۱، به رقم ۵/۷۵۴ میلیون دلار هنگ کنگ بالغ شد و تعداد بیمه نامه های صادره با ۷/۶ درصد رشد به میزان ۵۸۵/۷۸۱ فقره رسید. در بیمه های انفرادی عمر و مستمری (پیوسته) حق بیمه های دریافتی با رشدی معادل ۱۰۰/۹ درصد به رقمی معادل ۵/۹۹۶ میلیون دلار رسید و تعداد بیمه نامه های صادره در این بخش در سه ماهه سوم سال ۲۰۰۱ به میزان ۱۱۵/۶۶۱ فقره رسید.

اندازه گیری و سنجش معمول برای ارتقاء استانداردها در بخش بیمه های عمر، شامل امتحانات کسب مهارت واسطه گری در بیمه برای رسیدن به حد استانداردهای مورد نظر (IIQE) [۲] است. برای دلالان و واسطه گران موجود در بازار بیمه، مدتی معادل ۲ سال برای رسیدن به حد استانداردهای تعیین شده مورد نظر و گذراندن امتحانات مربوطه، تعیین شده است.

به دنبال ضوابط تعیین شده برای این امتحانات، تعداد واسطه های موجود بازار در سال ۲۰۰۱ از پنجاه هزار نفر به چهل و پنج هزار نفر کاهش یافت. از ژانویه سال ۲۰۰۲ بیمه مرکزی هنگ کنگ (Insurance Authority) چهارمین دوره آموزشی خود را برای دلالان علاقمند به فروش بیمه نامه های سرمایه گذاری پیوسته، دایر کرد که شرکت در آن

می شد. در گذشته، بخش سوم در محدوده فعالیت بیمه گران خارجی نبود و فعالیت آن ها در این بخش ممنوع اعلام شده بود و شرکت امریکن فامیلی لایف (American Family Life Ins) جزء این دسته محسوب می شد. همچنین از آوریل ۲۰۰۱ به بعد، بانک ها نیز مجاز به عرضه و فروش نوعی بیمه محدود به مشتریان خود شدند که در گذشته فقط تحت پوشش بیمه نامه های آتش سوزی و یا مسافرت قرار داشت.

مالزی: هدایت صنعت بیمه عمر با برنامه ریزی کلان

با کمک و یاری ناشی از برنامه کلان مالی، در مارچ ۲۰۰۱، بانک نگارا (Bank Negara) تعدادی پیشنهاد مشخص برای صنعت بیمه عمر ارائه داد که علاقه مند به استفاده از کانال های توزیع متفاوت تری مانند اینترنت و بیمه بانک (Bancassurance) بودند. سایر پیشنهادات در راستای کمک به توسعه و رشد مدیریت نهادهای مالی مستمری توسط بیمه گران و معرفی مشاوران مستقل مالی بود. از ژانویه ۲۰۰۱ به بعد، از بیمه گران عمر خواسته شد تا سرمایه پرداخت شده ای معادل ۵۰ میلیون رینگیت به جای ۴۰ میلیون رینگیت قبلی داشته باشند. قدم بعدی ازدیاد و جهش در حداقل سرمایه گذاری بیمه گران به رقم ۱۰۰ میلیون رینگیت بود که از سی ام ژانویه به بعد مورد عمل قرار می گرفت. در اکتبر ۲۰۰۱، دولت مالزی، مالیات بر درآمد اشخاص را کاهش داد، این حرکت توسط اتحادیه بیمه گران عمر مالزی (LIAM)^[۶] مورد استقبال قرار گرفت.

این اتحادیه اعتقاد داشت که این حرکت از فشار وارد بر مخارج بحرانی مشتریان کاسته و باعث رونق مجدد اقتصاد خواهد شد.

صنعت بیمه عمر مالزی رشدی معادل ۱۸۵ درصد را برای حق بیمه های دریافتی به ثبت رسانیده که رقمی بالغ بر ۴/۴۶۳ میلیارد رینگیت در نیمه اول سال ۲۰۰۱ را شامل می شود و در مقایسه با ۱/۲۱۵ میلیارد رینگیت در مدت مشابه سال قبل به دست آمده است. به علت معرفی برنامه های جدید بیمه های مستمری، جمع کل مبالغ مورد بیمه با رشدی برابر ۱۰ درصد، به رقم ۶۶/۱۵ میلیارد رینگیت رسیده است. حق بیمه های جدید برای بیمه های مستمری تجاری به رقم ۲/۱۶۴ میلیارد رینگیت در ۵ ماهه اول سال ۲۰۰۱ و قبل از نوسان آن در ماه می بالغ شده است که در مقایسه با رقم ۱/۴ میلیارد رینگیت در ۳ ماهه سوم سال ۲۰۰۰ و قبل از معرفی برنامه های جدید، قابل تعمق به نظر می رسد. کل دارایی های مربوط به سرمایه گذاری بیمه های عمر به میزان ۲۱/۹ درصد رشد یافته و به رقم ۴۱/۴۵۷ میلیارد رینگیت در ژوئن ۲۰۰۱ رسیده که ۴۷/۵ درصد از این دارایی ها در اوراق قرضه و مشارکت ها سرمایه گذاری شده و بقیه به صورت نقدی و یا سپرده تا میزان ۱۵/۸ درصد نگهداری می شود.

فیلیپین: چشم انداز استحکام بازار

بخش بیمه های عمر در فیلیپین، به رغم اقتصاد ضعیف، جهش هایی را هرچند نامطمئن به صورت رشدی معتدل به ثبت رسانیده است.

شدید میان آنان شده و سقوط حق بیمه های دریافتی را به همراه خواهد داشت و متقابلاً باعث ضعیف تر شدن ظرفیت مالی آنان در پرداخت خسارت های سررسید شده خواهد شد. در آینده، بازار بیمه عمر در فیلیپین دوران دشواری را تجربه خواهد کرد که در ژوئن سال ۲۰۰۲ با مقررات جدید افزایش سرمایه های شرکت های بیمه عمر؛ سرعت و شتاب بیشتری نیز خواهد گرفت و حداقل سرمایه پرداخت شده برای تمامی بیمه گران از ۱۰ میلیون پزو به ۵۰ میلیون پزو افزایش خواهد یافت. اگر شرکت ها از این افزایش سرمایه سر باز زنند، این خطر وجود دارد که مجوز فعالیت آنها توسط "کمیسیون بیمه" تمدید نشود. گزارشات اخیر نشان می دهد که ۳۴ شرکت از ۴۰ شرکت موجود در بازار بیمه عمر که ۸۰ درصد کل مجموعه را تشکیل می دهند، سطح سرمایه خود را بالاتر از ۴۰ میلیون پزو گزارش کرده باشند که از میان آنها، سرمایه ۲۵ شرکت بالاتر از ۱۵۰ میلیون پزو بوده و در راس شرکت های دیگر قرار دارند. فقط ۶ شرکت بیمه عمر وجود دارند که سرمایه شان پایین تر از ۵۰ میلیون پزو و بین ۱۰ تا ۳۶ میلیون پزو متغیر است.

در طول سال گذشته، دو شرکت از کل تعداد مجموعه، کاسته شده است و این زمانی بود که شرکت آتنالایف (Atena Life) توسط شرکت ای ان جی لایف (ING Life) جذب شد و شرکت ال استیت (All State) نیز توسط شرکت پرودنشال لایف (Prudential Life) انگلیسی، خریداری شد. از طرف دیگر، شرکت آسیایی مپ فر (Mapfre Asian) با فعالیت های بیمه مختلط، فعالیت خود را در بخش بیمه

طبق آخرین اطلاعات ارائه شده توسط انجمن بیمه گران عمر فیلیپین (PLIA) [۷] درآمد ناشی از حق بیمه های وصولی و بیمه نامه های تجدید شده توسط ۴۰ شرکت بیمه عمر در فیلیپین آن هم در سال ۲۰۰۰ میلادی به رقمی معادل ۲۵/۵۶ (PLIA) بالغ گردید. این رقم نشان دهنده رشد مثبت ۱۴ درصدی نسبت به سطح سال ۱۹۹۹ می باشد. براساس این اطلاعات، حق بیمه های سال اول یا بیمه های جدید به رقم ۶/۰۹ میلیارد پزو رسید که ۱۶/۶ درصد نسبت به مدت مشابه قبل رشد نشان می دهد.

این موفقیت باتوجه به سیر نزولی اقتصادی و عوامل مخاطره آمیز سیاسی موجود در کشور، چیزی بیشتر از رضایت در بازار تلقی می شود.

ارقام مربوط به سال ۲۰۰۱ هنوز منتشر نشده و در دسترس نیست ولی علائم و نشانه ها مثبت به نظر می رسند و از طرفی رقابت در بازار نیز بیشتر شده و باعث حرکت جدی "کمیسیون بیمه"، برای صدور مجوزهای جدید با مهلت های دو تا پنج ساله در نیمه دوم سال شده است. در سطح اقتصاد کلان و گسترده تر، در کنار حرکت دولت برای تشویق سرمایه گذاری خارجی و رویارویی با رخوت مسلط بر صادرات کشور، "کمیسیون بیمه فیلیپین" (IC) [۸] از برنامه های خود در راستای صدور مجوزهای مدت دار برای شرکت های جدید خارجی بیمه های عمر صرف نظر کرد. به هر حال، بازار توسط ۴۱ شرکت بیمه اشباع شده و از این تعداد نیز ۱۷ شرکت به طور کلی و به طور جزئی مقداری از سهامشان متعلق به سرمایه گذاران خارجی است. تصور بر این است که این نوع تراکم بازار باعث به وجود آمدن رقابت های

درصد تنزل کرده و از ۴۹۹ میلیون دلار سنگاپور به ۲۸۹ میلیون در بازار جدید رسیده است.

سایر تغییرات در این وضعیت، موارد تکمیلی "کمیته توزیع موثر بیمه های عمر" (Committee for Efficient Distribution of Life) می باشد که موارد راهبردی در زمینه روش های فروش مبتنی بر پایه نیازمندی ها و آموزش های لازم برای کسب شایستگی توسط نمایندگان، را در بر می گیرد و از جمله موارد دیگر تکمیلی شفافیت بخشیدن به هزینه های توزیع در اول سال ۲۰۰۱ است.

یک موفقیت عمده در زمینه شرکت ها، فروش بخش اصلی دی بی اس (DBS) یعنی آی سی اس (ICS) به شرکت سی جی یو (CGU) به مبلغ ۳۹۵ میلیون دلار سنگاپوری بود. این معامله باعث ورود شرکت سی جی یو به بازار پس انداز بلندمدت شده و موفقیت این شرکت را از مقام پنجمی به مقام اول در میان شرکت های بیمه عمر ارتقاء داده است.

کره جنوبی: سود ۱/۸ تریلیون وون

برای بیمه گران عمر در نیمه اول سال شرکت های بیمه داخلی و یا خارجی در خلال ماه های آوریل تا سپتامبر ۲۰۰۱، از سود خالصی برابر با ۱/۸ تریلیون وون بهره مند شدند که در مقایسه با مدت مشابه سال قبل و زیان ۱ تریلیون وون در این مدت، قابل تامل است.

شرکت "بیمه عمر سامسونگ" (Samsung Life Insurance) بالاترین رقم سود را با رقم ۷۴۷/۶ میلیارد وون برای نیمه اول سال مالی خود ثبت کرد و به دنبال آن شرکت بیمه کریالایف (Korea Life Ins)

عمر و همزمان با توقف فعالیت های شرکت اوربان کورپ لایف (Urbancorp Life) و تعطیلی بانک اوربان (Urban Bank)، پایان بخشید. از یک طرف نیز، شرکت جی ایی لایف (G.E.Life) سهام خود را به شرکت ای تی آر کیم انگ کپیتال پارتنر (ATR Kim Eng. Capital partner) واگذار کرده و بیمه گران جدیدی نیز مانند شرکت عمر نیویورک (New York Life) و شرکت مت لایف (Metlife) و شرکت آ اگون (Aegon) فعالیت خود را در رشته عمر با تاکید بر روی بیمه نامه های عمر جهانی (معتبر در کلیه نقاط دنیا) آغاز کرده اند.

سنگاپور: آزادسازی صندوق مرکزی ذخیره احتیاطی تسریع در رشد بیمه

آزادسازی صندوق مرکزی ذخیره احتیاطی (CPF) [۹] در ژانویه ۲۰۰۱ که برای استفاده بیمه و به عنوان ذخیره مخصوص مورد استفاده قرار می گرفت، باعث تحرک و رشد هرچه بیشتر بیمه های عمر شده و فروش بیمه نامه های انفرادی را در ۹ ماهه اول سال ۳ برابر کرده و در مقایسه با رقم ۲/۳ میلیون دلار سنگاپوری سال قبل، به رقم ۷/۵ میلیارد در سال ۲۰۰۱ رسانیده است.

در حال حاضر نرخ بیمه نامه های برگشتی و ساقط شده، به ۶ درصد در ۹ ماهه اول سال ۲۰۰۱ تنزل کرده است که در مقایسه با سال ۲۰۰۰ به علت از دست دادن کار و قطع درآمد صاحبان بیمه های عمر فردی و عدم توانایی ادامه پرداخت حق بیمه که همیشه خطری برای وصول مستمر حق بیمه ها بوده، پایین تر می باشد. در ۹ ماهه اول سال این سهم، ۴۲

سود بالایی دارند، را تشکیل می دهد.

تایوان: بیمه گران عمر زمان دشواری را به علت تنزل نرخ بهره ها تحمل می کنند.

سیر نزولی و ثابت نرخ بهره ها از نوامبر ۲۰۰۱ به بعد و با ۲/۲۸ درصد افت در سود پاداش، سوددهی شرکت های بیمه را دچار فرسایش کرده است. دو تاثیر مهمی که این کار بر شرکت های بیمه داشته عبارتند از: تنزل نرخ بهره سبب کاهش سود مورد انتظار بر روی بیمه نامه های صادره گردیده و موجب افزایش حق بیمه های دریافتی و از طرف دیگر موجب حذف متقاضیان جدید بیمه های عمر می شود، که این امر باعث وارد آمدن فشار بیشتر به چرخه ذخایر در حال رشد بیمه گران شده است. نرخ مورد انتظار بهره برای محاسبات حق بیمه، یکبار در اواسط سال ۲۰۰۱ تنزل داشته است.

در نیمه اول سال، نرخ مورد انتظار بهره برای بیمه نامه ها و برای تمامی بیمه گران، بین ۵/۷۵ تا ۶/۲۵ درصد قرار داشت. از آنجایی که نرخ بهره بانکی برای سپرده های دو ساله در بانک ها به رقم ۴/۲ درصد در ماه های آوریل و می تنزل پیدا کرد، بیمه گران محلی با زیان های جدی رو به رو شدند که ناشی از اختلاف در حال گسترش میان نرخ بهره ها بود.

در ژوئن سال ۲۰۰۱ شرکت بیمه عمر چین (China Life Ins.Co) اولین شرکتی بود که فروش کلیه بیمه نامه های خود را متوقف کرد و به دنبال آن شرکت های "کتی لایف" (Cathay Life) و "شین کونگ لایف" (Shin Kong Life) همین عمل را انجام

با ۲۶۶/۹ میلیارد وون شرکت "کیوبولایف" (Kyobo Life) با ۱۱۵/۳ میلیارد وون شرکت هلندی ای ان جی لایف (ING Life) با ۴۷/۶ میلیارد وون شرکت امریکایی (Prudential) با ۴۶/۸ میلیارد دلار و شرکت بیمه دونگبو (Dongbu Ins) با ۲۸/۷ میلیارد در مقام های بعدی قرار گرفتند. این درحالی بود که شرکت خارجی آلیانز فرست لایف (Allianz first Life) با ضرری معادل ۱۹/۱ میلیارد و شرکت هانیل لایف (Hanil Life) با ۱۵/۴ میلیارد وون ضرر در همین مدت، روبرو شدند.

رشد مهم و اساسی بازار بیمه عمر سال ۲۰۰۱ در کره جنوبی، این بود که این بازار شاهد افزایش عرضه بیمه نامه هایی با حق بیمه هایی تا چهار برابر معمول که باعث افزایش درآمدی تا یک تریلیون وون در خلال هشت ماهه اول سال شد، بود. براساس آمار موجود و قابل دسترس، ۲۱ شرکت بیمه در مجموع ۱/۳۴ تریلیون وون به صورت حق بیمه های بیمه عمر زمانی در طول ماه های ژانویه تا اکتبر ۲۰۰۱، درآمد داشته اند که در مقایسه با مدت مشابه سال قبل ۳۸۱ درصد رشد را نشان می دهد.

شرکت هایی با مالکیت خارجی نیز موقعیت خود را در سهم فزاینده بازار از طریق صدور و ارائه بیمه های پیشرفته محکم کرده اند. به نظر می رسد که مانند بسیاری از بیمه های زندگی، بازار بیمه عمر هم مواجه با رقابت غیرقابل انعطاف و دشواری برای جلب توجه بیشتر مشتریان شود.

در این میان، بیمه های عمر بلندمدت، ۳۰ تا ۵۰ درصد در مقایسه با سایر بیمه های زندگی که معمولاً به خاطر مدیریت ثابت حق بیمه های دریافتی،

دادند و نرخ بهره پرداختی بیمه نامه های عمر را که از ماه جولای به بعد برای فروش عرضه کردند تعدیل نموده و پایین آوردند و به زیر رقم ۴ درصد رسید.

در نتیجه این عمل، حق بیمه های دریافتی با ۳۰ تا ۵۰ درصد افزایش باعث حذف خریداران شده و عدم فروش مناسب بیمه نامه های جدید باعث از دست دادن بازار شرکت های رهبر بازار بیمه های عمر شد.

در سپتامبر ۲۰۰۱، وزارت دارایی تایلند، از کلیه شرکت های بیمه درخواست کرد که نرخ بهره های پرداختی خود را به زیر ۴ درصد کاهش دهند. از آن زمان به بعد، شرکت های بیمه عمر با افت شدید متقاضی جدید روبرو شده و به همین علت، صنعت بیمه عمر خود را برای آینده ای دشوار آماده می کنند.

درآمد متراکم ناشی از حق بیمه جمع آوری شده توسط ۳۰ شرکت بیمه عمر در تایوان برای نیمه اول سال ۲۰۰۱ با ۲۳/۰۸ درصد افزایش سالیانه روبرو بوده و به رقم ۳۶۶/۳ میلیارد دلار تایوان رسید. از این مجموع درآمد، سهم درآمد حاصله از بیمه های عمر مبلغ ۷۸/۶۷ میلیارد دلار تایوان بوده است. آمار نشان دهنده آن است که تعداد بیمه نامه های جدید به ۲۰/۴۶ میلیون نسخه در نیمه اول سال ۲۰۰۱ رسیده که بیانگر رشد سالانه ۱۶/۶ درصدی است. از کل مجموع بیمه نامه های مختلف، قراردادهای جدید بیمه عمر ۵۳/۴۱ درصد آن را تشکیل داده اند که در مقایسه با ۲۰/۴۱ درصد برای بیمه های حوادث و ۱۵/۱ درصد بیمه های پزشکی، نشان دهنده رشد

می باشد.

تایلند: مقررات جدید برای تقویت بازار

بیمه گران تایلندی، برای تقویت صنعت بیمه عمر، به دولت متوسل شده اند تا با تکمیل و یا تدوین مقررات و موانع مناسب مالیاتی، نیروی تازه ای به کالبد این صنعت بدمند.

قانون گذار مشغول ریزنی و تدوین مقرراتی است که با کسر ۵۰۰۰۰۰ بات (Baht) به جای ۱۰۰۰۰ بات قبلی کمکی برای خرید بیمه نامه ها و ارتقاء و افزایش در سطح پس اندازها و در نتیجه کمک به اقتصاد تایلند باشد. در حال حاضر دولت در قانون بیمه تجدید نظر کرده و طی آن به شرکت های بیمه عمر خارجی اجازه داده است تا سهام خود را در شرکت های تایلندی حداکثر به میزان ۴۹ درصد بالا ببرند. این رقم قبلاً ۲۵ درصد بود. چنین اجازه ای، به شرکت های بیمه تایلندی این امکان را می دهد که از سرمایه و فن آوری خارجی بهره مند شوند و این امر باعث آمادگی بیشتر آنان برای برنامه آزادسازی کامل بازار در سال ۲۰۰۸ خواهد شد که از خواسته های سازمان تجارت جهانی (WTO) می باشد. توسعه کلیدی و اساسی دیگر در بازار این است که علی رغم اعتراض "اتحادیه دلان بیمه عمر" (ALIB)^[۱۰] بیمه گران عمر برای عرضه و فروش بیمه نامه ها از طریق اینترنت، چراغ سبز نشان داده اند.

نگرانی اتحادیه دلان متعارف به نظر می رسد. زیرا در حال حاضر نمایندگان بیمه و دلان، بیمه نامه ها را به روش سنتی می فروشند و

نگران این امر هستند که با عرضه و فروش بیمه نامه ها از طریق اینترنت که خیلی قابل اعتمادتر و سریع تر از روش های سنتی است، مشاغل خود را از دست بدهند. هدف بیمه گران، فروش حداقل ۱۰ درصد بیمه نامه ها از ۶۰۰۰۰ تا ۷۰۰۰۰ نسخه در سال به صورت لحظه ای (On-Line) و مستقیم از طریق کامپیوتر می باشد. با نگاهی به آینده، از مارچ ۲۰۰۲ به بعد تمامی شرکت های بیمه داخلی به صورت خیلی جدی و شدید توسط "اداره کل بیمه تایلند" (Insurance Dept) نظارت خواهند شد و این اداره روز به روز تلاش خود را برای اصلاح و رونق این صنعت در تایلند افزایش می دهد. "اداره کل بیمه تایلند" برای وادار کردن شرکت های بیمه در راستای شفاف سازی مقررات و روش هایشان به ویژه در مورد وضعیت مالی و نقدینگی، برنامه های سرمایه گذاری و مدیریتی، معیارهایی را طراحی کرده است. مدیران ارشد شرکت های بیمه توسط این اداره، به منظور سنجش توانایی مدیریت مالی و توسعه بازرگانی موسسات خود مورد مصاحبه قرار خواهند گرفت. این اطلاعات به "اداره کل بیمه" در ارزیابی انجام صحیح کار و جلوگیری از ادامه کار شرکت های مسئله دار و خارج از کنترل، کمک خواهد کرد.

ویتنام: بازار ناپایدار بیمه عمر

از زمان معرفی بیمه عمر در ویتنام در سال ۱۹۹۶، این بیمه در بازار سیر صعودی داشته و باعث تاسیس ۵ شرکت بیمه عمر در این کشور شده است که شرکت باوویت (Baoviet) در راس و شرکت انگلیسی پرودنشیال (Prudential) و شرکت چیفون مانولایف (Chinfon Manulife) و شرکت برامین سی

ام جی (Baominh CMG) و شرکت آ. ای. آ. ویتنام (AIA Vietnam) در ردیف های بعدی قرار دارند. سرعت و شتاب رشد با ۱۴۵ درصد افزایش در حق بیمه های دریافتی در مقایسه با مدت مشابه سال قبل کاملاً مشخص است.

در سطوح فعلی، با درآمد ناشی از حق بیمه دریافتی برابر با ۲۵۰ میلیارد دوتنگ ویتنام، حجم بازار بیمه عمر از بازار غیر عمر فراتر رفته است و به نظر می رسد که با همین نرخ رشد ثابت و در طول سال ۲۰۰۱ این میزان تا رقم ۲۱۰۰ میلیارد دوتنگ ویتنام نیز برسد. ولی با این ارقام نیز میزان پول صرف شده سرانه برای خرید بیمه های عمر در مقایسه با نرخ درآمد سالیانه رقمی بسیار اندک بوده و چیزی حدود ۲ دلار آمریکا می باشد یا در حقیقت چیزی حدود یک چهارم آنچه که در سرزمین اصلی چین هزینه می شود.

همراه با رشد بازار، تعداد زیادی نمایندگی بیمه تشکیل شده و تا اواسط سال ۲۰۰۱ تعداد آنها به رقم ۲۵۰۰۰ رسیده است. در حالی که این تعداد در اواسط سال ۲۰۰۰ چیزی معادل ۱۶۷۰۰ دفتر بوده است. از مجموع بیمه نامه های صادره فقط ۱/۱ میلیون بیمه نامه در جریان و معتبر، مربوط به پوشش بیمه پس انداز انفرادی است. بیمه نامه های بیماری (که پوشش لازم برای بیماری هایی نظیر سرطان و آلزایمر را در بر دارند) همانند پوشش بیمه گروهی که از طریق کارفرمایان فروخته می شوند نیز، در حال رشد هستند.

در سال ۲۰۰۱ شرکت آیا (AIA) در صدر بیمه گران ویتنام قرار داشت که با مشارکت پشتوانه

- 3-Risk-based Capital (RBC).
- 4-The Insurance Intermediary Qualifying Examination (IIQE).
- 5-Financial Services Agency(FSA).
- 6-The Life Insurance Association of Malaysia (LIAM).
- 7-The Philippines Life Insurance Association (PLIA).
- 8-Insurance Commission(IC).
- 9-Central Provident Fund(CPF).
- 10-Association of Life Ins. Brokers(ALIB).

ای و تیم اچ اس بی سی (HSBC)، بیمه نامه های خود را از طریق شعبات بانکی آن شرکت عرضه و به فروش رسانید. میزان ابطال بیمه نامه ها نیز چیزی حدود ۵ تا ۸ درصد که آن هم بیشتر به خاطر رفتار نمایندگان بیمه در مراجعه ماهانه به صاحبان بیمه نامه ها جهت جمع آوری حق بیمه ها، بوده است. در سپتامبر سال ۲۰۰۱ دولت ویتنام، میزان سرمایه قانونی بیمه گران را تا رقم ۱۴۰ میلیارد دنگ ویتنام (چیزی معادل ۱۰ میلیون دلار آمریکا) برای بیمه های عمر و ۷۰ میلیارد دنگ ویتنام (معادل ۵ میلیون دلار آمریکا) برای رشته های غیر عمر و ۴ میلیارد دنگ ویتنام (معادل سیصد هزار دلار آمریکا) برای شرکت های واسطه گری افزایش داده است.

در گذشته، حداقل سرمایه برای شرکت های داخلی سهامی به مبلغ ۲۰ میلیارد دنگ ویتنام و حداقل سرمایه برای شرکت هایی با ۱۰۰ درصد مالکیت خارجی مبلغ ۵ میلیون دلار بود.

واژگان کلیدی:

بیمه بانک حد توانگری.

منبع : Asia Insurance Review, PP.25-29, No.1.

توضیحات:

1-China Insurance Regulatory Commission (CIRC).

2-Insurance Regulatory and Development Authority(IRDA).